

Dosar nr. /CA/111/2010

595/

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BIHOR
SECȚIA COMERCIALĂ

SENTINȚA Nr.883/CA/2010

Ședința publică din

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Grefier

Pe rol fiind pentru astăzi pronunțarea sentinței în soluționarea acțiunii formulate de reclamantul cu domiciliul în Oradea, str. Tarcău, nr.7, județul Bihor, în contradictoriu cu pârâtele AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ PRIN DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR cu sediul în Oradea, str. Dimitrie Cantemir, nr.2-4, județul Bihor și DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ CLUJ ÎN REPRESENTAREA DRV ORADEA cu sediul în Oradea, str. Armatei Române, nr.4, județul Bihor, având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal făcut în cauză nu se prezintă nimeni.

Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei învederându-se instanței că dezbaterea a avut loc în ședința publică din .2010 când s-a întocmit încheierea de ședință care face parte integrantă din prezenta sentință prin care instanța având nevoie de timp pentru deliberare a amânat pronunțarea cauzei pentru data de 30.09.2010, când :

TRIBUNALUL
DELIBERAND:

Constată că prin cererea înregistrată la data de 10.2008 pe rolul Tribunalului Bihor, sub nr. /111/2008, legal timbrată, reclamantul JOAN, în contradictoriu cu Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Bihor a solicitat instanței să dispună anularea Deciziei nr. / / .2008, admiterea contestației formulate cu consecința anulării Deciziei nr. 3741 / 31.03.2008 comunicată în data de 20.04.2008 ca fiind netemeinică și nelegală întrucât sumele înscrise au fost calculate greșit.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a arătat că în data de 10.2008 i-a fost comunicată Decizia nr. / / .2008 referitoare la plata accesoriilor aferente obligațiilor fiscale din anul precedent în sumă de 7015 lei din care 5835 lei taxe vamale, 1280 lei -TVA și suma de 60 lei - accize. În termenul legal a formulat contestație împotriva Deciziei nr. 3741/31.03.2008 privind obligațiile de

plată accesorii aferente obligațiilor fiscale însă această contestație i-a fost respinsă prin Decizia nr. / .2008.

În opinia reclamantului, sumele cuprinse în decizie sunt eronat calculate, întrucât, dobânzile au fost calculate cu începând cu data de .2001 și nu de la data comunicării actului constatator nr. / .2002, comunicat în data de .2002, iar pe de altă parte, dobânzile au fost calculate greșit până la plata sumelor din actului constatator și nu până la data primei somații respectiv până la data de .2002.

Se mai relevă că la data de .2002, reclamantul a depus o contestație înregistrată sub nr. / .2002 prin care a solicitat desființarea actului constatator nr. / .2002 întrucât a depus un alt certificat EUR 1 nr. .2002 autentic. La această contestație nu a primit nici un răspuns .

În drept au fost invocate dispozițiile art. 61 alin.3, alin 7, din Legea nr. 141/1997-privind Codul Vamal al României, art.3 din Legea nr. 141/1997 , art.158 alin.2 din Legea nr. 141/1997, privind Codul vamal, art. 14 alin.3 din OG nr.61/2002, art. 121 alin.3 din OG nr. 92/2003.

Pârâta Direcția generală a Finanțelor Publice Bihor, prin reprezentanții săi legali, pe cale de întâmpinare, s-a opus admiterii contestației reclamantului.

Prin sentința nr. /CA/2009 a Tribunalului Bihor s-a respins, ca neîntemeiată cererea reclamantului.

În cadrul recursului formulat de reclamant împotriva acestei sentințe, instanța de control, din oficiu a invocat un motiv de casare constând în lipsa citării în cauză a Direcției Regionale Pentru Accize Si Operațiuni Vamale Cluj -autoritatea emitentă a Deciziei nr. / .2008. astfel, prin Decizia nr. /2009-R a Curții de Apel Oradea s-a admis recursul și s-a casat hotărârea, cauza fiind trimisă spre rejudecare în fața aceleași instanțe.

În faza de rejudecare după casare, pârâta Direcția Regionala Pentru Accize Si Operațiuni Vamale Cluj in reprezentarea Autorității Naționale a Vănilor București, in temeiul Ordinului Circular nr. /2010a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii in contencios administrativ si fiscal formulata de reclamantul .

În argumentarea poziției procesuale, s-a arătat că reclamantul a formulat contestație la titlul principal, originar al datoriei vamale, respectiv Actul constatator nr. din .2002 emis de fostul Birou vamal Episcopia Bihor, precum si împotriva majorărilor de întârziere calculate la datoria vamala, prin Procesul -verbal de calcul al accesoriilor nr. / .2002 emis de același birou vamal. Contestația s-a soluționat prin Decizia nr. din .2002 a D.G.F.P. Bihor, in sensul respingerii ca neîntemeiate. Soluția data contestației la titlu nu a fost atacata cu acțiune in contencios administrativ la instanța competentă - Tribunalul Bihor, rămânând definitivă in procedura jurisdicțională.

Totodată, împotriva executării silite pornita de creditoare a D.R.V. Oradea in Dosarul execuțional nr. /2002. reclamantul a formulat contestație la executare, prin care a solicitat atât anularea titlurilor executorii, cat si a executării silite pornite împotriva sa. Contestația a făcut obiectul Dosarului nr.

/ /2007 al Judecătorei Oradea. Instanța de executare, prin Sentința civilă nr. /2007 a respins ca neîntemeiată contestația, soluția Judecătorei Oradea fiind menținută și de instanța de recurs, prin Decizia civilă din /2007 a Tribunalului Bihor.

Astfel, consideră ca în mod corect s-a întocmit decizie de calcul al accesoriilor, în temeiul art. 88, 110 și 120 din O.G. 92/2003, deoarece obligațiile fiscale stabilite în sarcina reclamantului au fost menținute de autoritatea administrativă cu atribuții jurisdicționale, au devenit exigibile de plată, iar instanța de judecată nu a dispus suspendarea executării titlurilor.

Privind accesoriile evidențiate în Decizia de calcul nr. /2008 emisă de D.R.A.O.V. Cluj se arată că, potrivit dispozițiilor art. 144. alin. I. lit. b din L. nr. 141/1997 datoria vamală ia naștere de la data importului, mai exact data de /2001, din acel moment datorându-se și accesoriile obligațiilor vamale.

În speța dedusă judecării, datoria vamală a fost stabilită în anul 2002, dar diferențele de drepturi vamale constatate se datorează de la data importului efectuat de reclamant, din cauza faptului că acesta a beneficiat eronat de facilități fiscale vamale odată cu importul realizat, în baza unei dovezi de origine preferențială emisă incorect. Ori, dacă beneficiul a fost acordat la momentul importului în baza unui document emis incorect, este absolut legal și temeinic ca diferențele de drepturi vamale, în cazul anularii preferințelor tarifare, să se nască de la momentul importului efectuat.

Accesoriile calculate la datoria vamală se nasc de la același moment, conform principiului "accesoriul urmează soarta principalului".

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

În urma controlului „a posteriori” a certificatului de origine EUR 1 prezentat de reclamant pentru autoturismul importat Opel Astra, control efectuat pe baza dispozițiilor art. 106 lit. c din H.G. nr. 1.114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului Vamal, s-a constatat că acest certificat este fals.

Potrivit Protocolului anexă la Acordul European instituind o asocieră între România și Comunitățile Europene, ratificat prin OUG nr. 192/2001, autoritățile vamale ale țărilor importatoare pot solicita verificarea ulterioară a dovezilor de origine. Dispozițiile art. 106 lit. c din H.G. nr. 1.114/2001 permit în cadrul controlului „a posteriori” autorității vamale române să verifice în termen de 5 ani de la efectuarea importului, aspectele referitoare la autenticitatea certificatului EUR 1 emis de autoritățile vamale germane, caracterul original al produselor în cauză sau îndeplinirea celorlalte condiții din protocol. Rezultatul acestei verificări a confirmat situația neîndeplinirii condițiilor pentru acordarea tarifului preferențial la data efectuării importului potrivit dispozițiilor art. 107 din H.G. nr. 1.114/2001 care arată că „în toate cazurile în care în urma verificării dovezilor de origine rezultă că acordarea regimului tarifar preferențial a fost neîntemeiată, autoritatea vamală ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale”. Prin invalidarea certificatului de circulație a mărfurilor EUR 1, legea română consideră că acesta nu este valabil, fără a se lua în considerare măsura prin

care autoritatea vamală străină a considerat că acesta nu este valabil, concluzia legii fiind că acesta este inexistent.

Drept urmare, autoritățile vamale române au emis Actul constatator privind taxele vamale și alte drepturi cuvenite bugetului nr. / .2002 prin care s-au stabilit obligații vamale, care nefiind achitate în termen au generat majorări de întârziere, sens în care, pârâta DRAOV Cluj a emis Decizia nr. / .2008 stabilind în sarcina reclamantului, pentru perioada 06.02.2001 - 04.02.2008 majorări de întârziere în sumă de lei.

Împotriva acestei decizii, reclamantul a formulat contestație, care a fost respinsă prin Decizia nr. / .2008.

Examinând modul de calcul al obligațiilor accesorii stabilite în sarcina reclamantului prin actele administrative contestate, tribunalul constată că majorările și penalitățile de întârziere calculate începând cu data efectuării importurilor, nu sunt datorate pentru perioadele pentru care s-au calculat.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 61 alin. 3 din Legea nr. 141/1997 (Codul Vamal, în prezent abrogat, dar în vigoare la data respectivă) când controlul vamal ulterior constată că s-au încălcat reglementările vamale aplicate, după determinarea taxelor vamale cuvenite autoritatea vamală ia măsuri de încasare, diferențele în minus urmând a se comunica titularului operațiunii vamale, care este obligat să le achite în termen de 7 zile de la data comunicării.

Prin urmare, neplata datoriei de titularul operațiunii în acest termen atrage suportarea majorărilor de întârziere aferente acestei diferențe, însă cum datoria vamală a fost stabilită în cadrul controlului vamal „a posteriori” a devenit scadentă doar în momentul stabilirii ei, astfel că nu poate comporta penalități pentru perioada anterioară.

Totodată, cum legiuitorul a stabilit în favoarea debitorului titular al operațiunii un termen de grație de 7 zile pentru achitarea debitului stabilit la controlul ulterior, majorările și penalitățile de întârziere se vor datora doar de la expirarea aceluia termen.

În ceea ce privește susținerile reclamantului, conform cărora dobânzile și penalitățile de întârziere ar fi trebuit calculate doar până la data comunicării somației de plată, invocând dispozițiile art.14 al.3 din OG 61/2002 și art.121 al.3 din OG 92/2003, instanța urmează să constate că aceste texte de lege reglementează penalitățile de întârziere, ori, prin decizia nr. / .2008 nu s-au stabilit în sarcina reclamantului decât majorări de întârziere, instituție diferită de cea a penalităților.

De asemenea, susținerile reclamantului, conform cărora contestația formulată împotriva actului constatator nr. /2002 nu a fost soluționată, sunt contrazise de Decizia nr. / 2002, prin care a fost respinsă contestația acestuia, care i-a fost comunicată cu confirmarea de primire nr. / 18.04.2002.

Față de cele reținute, instanța în temeiul art. 1, 8, 18 din L.554/2004 va admite doar în parte cererea reclamantului, în sensul că va dispune anularea în parte a Deciziei nr. / .2008 emisă de D.G.F.P.Bihor și a Deciziei nr. / .2008 emisă de D.R.A.O.V Cluj în măsura în care prin acestea se

stabilesc majorări de întârziere anterior-terminului de 7 zile de la data comunicării Actului constatator nr. / .2002.

Fiind în culpă procesuală, în temeiul art.274 al.1 C.pr.cv., vor fi obligate pârâtele, în solidar, în favoarea reclamantului, la plata sumei de lei reprezentând cheltuieli de judecată

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE

Admite în parte cererea formulată de reclamantul cu domiciliul în Oradea, str. , nr. , județul Bihor, în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor cu sediul în Oradea, str. Dimitrie Cantemir, nr.2-4, județul Bihor și Direcția Regională de Accize și Operațiuni Vamale Cluj cu sediul în Oradea, str. Armatei Române, nr.4, județul Bihor și în consecință:

Dispune anularea în parte a Deciziei nr. / .2008 emisă de D.G.F.P.Bihor și a Deciziei nr. / .2008 emisă de D.R.A.O.V Cluj în măsura în care prin acestea se stabilesc majorări de întârziere anterior-terminului de 7 zile de la data comunicării Actului constatator nr. / .2002.

Obligă pârâtele în favoarea reclamantei la plata sumei de 12,45 lei reprezentând cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare. ✓

Pronunțată în ședința publică din / / 2010.

Președinte,